

PPID

Van 1 september t/m 31 oktober 2021 krijgt u 50% korting op een ACTH test van het laboratorium. Met de ACTH bepaling kunnen we zien of de ziekteverschijnsel van uw paard passen bij de aandoening PPID, ook wel de ziekte van Cushing genoemd.

De afkorting PPID staat voor "Pituitary Pars Intermedia Dysfunction, wat de Engelse benaming is voor een kleine klier (pijnappelklier) die onder aan de hersenen hangt en ontregeld is. Naar schatting lijdt ongeveer 15-30% van de paarden ouder dan 15 jaar hieraan. Bij PPID is de aanmaak van bepaalde hormonen ontregeld, wat zich kan uiten in verschillende ziekte symptomen.

De meest typische symptomen van PPID zijn hoefbevangenheid, afwijkende vacht (lang en krullerig of moeilijk door de vacht komen in het voor- en/ najaar) en spier verlies. Andere ziekteverschijnselen zijn lusteloosheid, verminderd presteren, meer drinken en plassen (meer natte plekken in de stal) en veranderende lichaamsbouw (vet opstapeling boven de ogen, hangbuik, etc.). Ook kan PPID de weerstand van het paard aantasten, wat zich kan uiten in herhaalde infecties en vertraagde wondgenezing. Verder worden sommige oudere merries moeilijk drachtig of kunnen spontaan melk gift krijgen. Heel zeldzaam kunnen de paarden blind worden of epileptische aanvallen gaan vertonen.

Eenmaal gediagnosticeerd is PPID in de meeste gevallen goed onder controle te houden met behulp van medicijnen. Helemaal genezen is niet mogelijk, maar vroegtijdig diagnosticeren zal helpen om allerlei bijkomende ziekteverschijnselen te voorkomen.

Hoefbevangenheid

Hoefbevangenheid is een ontsteking tussen de hoefwand en het hoefbeen en ontstaat meestal door een stofwisselingsstoornis. De ontsteking geeft een grote druk met in de eerste fase pijn als gevolg. In het ernstigste geval kunnen de verbindingen tussen hoef en hoefwand (de lamellen) beschadigen en zelfs losraken. Daardoor kan het hoefbeen in de hoef kantelen of zakken. Hoefbevangenheid is dan ook een zeer ernstige aandoening waarbij snelle hulp van de dierenarts geboden is.

De eerste symptomen van hoefbevangenheid zijn stijf of stram bewegen, warme hoeven en soms een verdikte en pijnlijke kroonrand. Ook is er een duidelijk voelbare digitale puls (duidelijk voelbaar kloppen van de bloedvaten in de onder voet). In een verder stadium zal het paard zijn hoeven om de beurt willen ontlasten (langzaam trippelen), is het maken van wendingen moeilijk, loopt het kreupel of wil het uiteindelijk geen stap meer verzetten.

Bij zeer ernstige hoefbevangenheid zal het paard beide voorbenen zoveel mogelijk willen ontlasten. Dit doet het paard door de achterbenen ver onder het lichaam te plaatsen en de voorbenen meer naar voren. Of zal het paard zelfs gaan liggen en wil het niet meer staan. Meestal zijn de voorste hoeven aangetast, maar er kunnen ook ontstekingen in alle 4 de hoeven optreden.

De meest voorkomende oorzaak voor hoefbevangenheid is een probleem met de stofwisseling.

Stofwisselingsproblemen kunnen ontstaan door bepaalde aandoeningen zoals Equine Metabool Syndroom (EMS) en PPID, maar ook door bepaalde voeding met veel koolhydraten/zetmeel of zelfs door bepaalde medicijnen (corticosteroiden).

Een andere oorzaak kan zijn gifstoffen (endotoxinen) die via het bloed in de hoof terech komen en hier een lokale ontstekingsreactie veroorzaken. Gifstoffen kunnen in het voer aanwezig zijn, door bacteriën geproduceerd worden of bacteriën zijn die in het bloed zitten (bloedvergiftiging of sepsis). Daarnaast kunnen aan de nageboorte staan en erge diarree ook oorzaken zijn.

Verder kan overbelasting van de hoof ook hoofbevangenheid veroorzaken. Soms wordt één been overbelast doordat het paard pijn heeft in zijn andere been. Maar ook kan door veel bewegen op de harde bodem, met kneuzingen tot gevolg, een aanleiding zijn voor het ontstaan van hoofbevangenheid.

Raadpleeg altijd uw dierenarts als u het vermoeden van hoofbevangenheid heeft.